

Iránymutatások az elkülönített alapokról

Bevezetés

- 1.1. Az európai felügyeleti hatóság létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: EIOPA-rendelet)¹ 16. cikkének megfelelően az EIOPA iránymutatásokat fogalmaz meg az elkülönített alapokról.
- 1.2. Az iránymutatások a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Szolvencia II)² 99. cikkének b) pontjához és 111. cikke (1) bekezdésének h) pontjához, valamint a végrehajtási intézkedések 80., 81., 216. és 217. cikkéhez kapcsolódnak³.
- 1.3. Ezeknek az iránymutatásoknak a címzettjei a Szolvencia II szerinti felügyeleti hatóságok.
- 1.4. Az iránymutatások célja az egységes megközelítés kialakulásának elősegítése azzal, hogy segítséget nyújtanak a vállalkozások és a felügyeleti hatóságok számára:
 - (a) annak meghatározásához, hogy valamely szavatolótőke-elem a vállalkozáson belüli korlátozott átruházhatósága miatt csak korlátozottan képes-e a veszteségek elnyelésére folyamatos működés mellett, tekintettel a tagállamok különböző nemzeti, jogi és termék-keretrendszereire, melyek elkülönített alapok létrejöttéhez vezethetnek, és tekintettel az ilyen szavatolótőke-elemek számításának módjára;
 - (b) az elkülönített alap eszközeinek és kötelezettségeinek meghatározásához a korlátozott szavatolótőke-elemekhez tartozó eszközök és kötelezettségek azonosítása útján;
 - (c) az elvi szavatolótőke-szükséglet kiszámításához az egyes elkülönített alapok esetében, ahol a szavatolótőke-szükséglet számítása a standard formulával vagy belső modell alapján történik;
 - (d) az elkülönített alaphoz tartozó korlátozott szavatolótőke-elemek összegének az elkülönített alap elvi szavatolótőke-szükségletével való összehasonlításához;
 - (e) a szavatolótőke-szükséglet vállalkozások általi számításához egy vagy több elkülönített alap fennállása esetén;
 - (f) a szavatolótőke-szükséglet belső modell alapján történő számítása esetén abban, hogy a vállalkozásoknak milyen jellegű bizonyítékot kell nyújtaniuk a felügyeleti hatóságok részére a diverzifikációs hatások mérésére szolgáló

¹ HL L 331., 2010.12.15., 48–83. o.

² HL L 335., 2009.12.17., 1-155. o.

³ HL L 12., 2015.01.17., 1-797. o.

rendszer értékeléséhez, figyelembe véve az elkülönített alapok létéből eredően a diverzifikációra ható esetleges lényeges korlátozásokat.

- 1.5. Az elkülönített alaphoz tartozó elvi szavatolótőke-szükséglet számításának szükségessége nem kötelezi a vállalkozásokat arra, hogy az elvi szavatolótőke-szükséglettel megegyező vagy azt meghaladó összegű szavatoló tőkét tartsanak az elkülönített alapban. Amennyiben azonban az elkülönített alaphoz tartozó szavatoló tőke összege nem éri el az elvi szavatolótőke-szükséglet összegét, a vállalkozás csak akkor teljesíti a szavatolótőke-szükségletét, ha a végrehajtási intézkedések 82. cikkében meghatározott korlátok alkalmazása után az elkülönített alapban lévő szavatoló tőke és a vállalkozás fennmaradó részeiben lévő szavatoló tőke együttesen fedezi a szavatolótőke-szükségletet.
- 1.6. Az iránymutatások – az 1-5. iránymutatás kivételével – relevánsak azon eszköz- és kötelezettség-portfoliók kezelése tekintetében, amelyekre a felügyeleti jóváhagyást követően illeszkedési kiigazítást alkalmaznak.
- 1.7. Az ezekben az iránymutatásokban nem definiált kifejezések a bevezetésben hivatkozott jogi aktusokban meghatározott jelentéssel bírnak.
- 1.8. Az iránymutatásokat 2015. április 1-jétől kell alkalmazni.

1. iránymutatás – Az elkülönített alapok jellemzői és köre

- 1.9. A vállalkozásoknak az alábbi jellemzők alapján kell azonosítaniuk az elkülönített alapokat:
 - (a) az elkülönített alapok meghatározó jellemzője az eszközökre vonatkozó korlátozások fennállása bizonyos kötelezettségek vonatkozásában, folyamatos működés mellett, ami a vállalkozás tevékenységén belül korlátozott szavatoló tőkéhez vezet;
 - (b) elkülönített alap létrejöhet akkor is, ha a konstrukció nyereségrészesedést tartalmaz, és akkor is, ha nem;
 - (c) ugyan az elkülönített eszközöknek és kötelezettségeknek azonosítható egységet kell képezniük, úgy, mintha az elkülönített alap egy külön vállalkozás lenne, az elkülönített alap létrejöttéhez nem szükséges, hogy ezeket az elemeket egy külön egységként, együttesen kezeljék, vagy hogy az elemek egy külön részalapot alkossanak;
 - (d) amennyiben az elkülönített alapban található eszközökből származó bevételek vagy hozamok is az elkülönített alapra vonatkozó konstrukció hatálya alá esnek, a vállalkozásoknak képesnek kell lenniük azokat bármely időpontban nyomon követni, azaz képesnek kell lenniük az elemet az elkülönített alapot létrehozó konstrukció hatálya alá tartozóként azonosítani.

2. iránymutatás – Konstrukciók és termékek, amelyek általában az elkülönített alapok körén kívül esnek

1.10. Az elkülönített alapok azonosítása során a vállalkozásoknak úgy kell tekinteniük, hogy az alábbi konstrukciók és termékek általában az elkülönített alapok körén kívül esnek:

- (a) a Szolvencia II 132. cikkének (3) bekezdésében említett, hagyományos, befektetési egységhez kötött termékek;
- (b) a Szolvencia II 132. cikkének (3) bekezdésében említett, hagyományos, indexhez kötött termékek;
- (c) a tartalékok, ideértve az adott joghatóságban hatályos előírásoknak megfelelően a pénzügyi kimutatásokban meghatározott tartalékokat, biztosítástechnikai tartalékokat és káringadozási tartalékokat, nem minősülnek elkülönített alapoknak csak azért, mert a pénzügyi kimutatásokban meghatározásra kerültek;
- (d) a szokásos viszontbiztosítási tevékenység, feltéve, hogy az egyes szerződések nem eredeztetnek a vállalkozás eszközeire vonatkozó korlátozásokat;
- (e) azok a fedezeti eszközök és hasonló konstrukciók, amelyeket a szerződők felszámolási eljárás esetén történő védelmére hoztak létre, akár a vállalkozás szerződőinek összessége, akár a vállalkozás szerződőinek egyes halmazai vagy csoportjai számára, ideértve a Szolvencia II 275. cikkének a) pontja és 276. cikke szerinti nyilvántartásban (külön nyilvántartásban) meghatározott eszközöket;
- (f) az életbiztosítási és a nem-életbiztosítási tevékenységek elkülönítése a kompozit biztosítóknak, melyek egymással párhuzamosan a Szolvencia II 73. és 74. cikkében meghatározott életbiztosítási és nem-életbiztosítási vagy egészségbiztosítási tevékenységet is folytatnak; nem szabad azonban figyelmen kívül hagyni, hogy az alapul szolgáló tevékenységtől függően ekkor is létrejöhet elkülönített alap a kompozit biztosító egyik vagy másik alkotórészén belül;
- (g) a nyereségrészesedésből származó szavatoló tőke nem elkülönített csak azért, mert nyereségrészesedésből származik, de lehet az, ha egy elkülönített alapon belül keletkezik;
- (h) portfólió bevitele egy vállalkozásba a tevékenység átszervezése során, ahol a fogadó vállalkozás meglévő tevékenységéhez tartozó eszközöknek a bevitt portfóliótól való elkülönítése nem minősül elkülönített alapnak, ha az elkülönítés a nemzeti jognak megfelelően azért történt, hogy a meglévő tevékenységet védjék a csak ideiglenesen bevitt alaptól;
- (i) tapasztalati alapok, ahol a szerződők az alap tapasztalatának egy részére jogosultak valamilyen módon, általában a kötvényben rögzített, előre meghatározott minimális százalék formájában, és az így megadott nyereség-megosztási mechanizmusnak megfelelően felosztott összegben túl

más összegre nem jogosultak. A szerződők között felosztott összegeket a biztosítástechnikai tartalékok tartalmazzák. A szerződők között fel nem osztott összegek teljes mértékben átruházhatóak, visszajuttathatók a részvényeseknek vagy a tőke más nyújtóinak, felhasználhatók a veszteségek elnyelésére azok felmerülésekor, és felhasználhatók, de felhasználásuk nem kötelező a szerződők nyújtott szolgáltatások növeléséhez; így tehát a korlátozás alá nem eső szavatoló tőke részét képezik.

3. iránymutatás - Elkülönített alap létrejöttét eredményező korlátozások

- 1.11. A vállalkozásoknak azonosítaniuk kell azoknak a korlátozásoknak a jellegét, amelyek a tevékenységükhöz tartozó eszközöket és szavatoló tőkét, valamint azokat a szerződésekhez, szerződőkhöz és kockázatokhoz kapcsolódó kötelezettségeket érintik, amelyek céljára ezek az eszközök és szavatoló tőke felhasználható.
- 1.12. Az elkülönített alap létrejöttét eredményező korlátozások azonosításához a vállalkozásoknak mérlegelniük kell legalább:
- (a) a szerződéses feltételeket;
 - (b) a kötvény feltételein túl alkalmazandó esetleges külön jogi konstrukciót;
 - (c) a vállalkozás megalakulását vagy szerveződését eredményező alapidokumentumok, alapszabályok és más dokumentumok rendelkezéseit;
 - (d) a termékek kialakítására vagy a vállalkozások és a szerződők közötti ügyek vitelére vonatkozó nemzeti jogszabályokat és előírásokat: elkülönített alap jön létre, amennyiben valamely tagállamnak a közjó védelmét szolgáló jogszabályi előírásai értelmében a vállalkozás meghatározott eszközöket csak a tevékenysége egy meghatározott részéhez használhat fel;
 - (e) az Európai Unió jogának rendelkezéseit, akár átültetésre kerültek, akár közvetlenül alkalmazandók;
 - (f) azokat a bíróság vagy más, hatáskörrel rendelkező hatóság által elrendelt konstrukciókat, amelyek az eszközökre vagy a szavatoló tőkére vonatkozó elkülönítést vagy korlátozásokat írnak elő a szerződők egy vagy több csoportjának védelme érdekében.
- 1.13. A vállalkozásoknak figyelembe kell venniük minden olyan, az eszközökre és szavatoló tőkére vonatkozó korlátozásokat, amelyek a szavatolótőke-szükséglet számításakor fennállnak, függetlenül attól, hogy a korlátozások a vállalat folyamatos működése mellett meddig érvényesek.

4. iránymutatás - Az elkülönített alapok kezelésének hatóköre

- 1.14. A vállalkozásoknak az elkülönített alapként való kezelést eredményező jellemzők és korlátozások meghatározásakor a tevékenységükön belül létező

konstrukciókat legalább az elkülönített alapok alábbi típusaival kell összevetniük:

- (a) olyan, nyereségrészesedési tevékenységhez kapcsolódó eszköz- és kötelezettség-alap („nyereséggel”), amely csak meghatározott szerződők vagy meghatározott kockázatok esetében használható fel a veszteségek fedezéséhez, és amelynél fennállnak az alábbi fő jellemzők:
 - (i) az elkülönített alaphoz tartozó szerződők meghatározott jogokkal rendelkeznek a vállalkozás által nyújtott más biztosításokhoz képest;
 - (ii) az alaphoz tartozó eszközök és az azokból származó hozamok csak korlátozottan használhatók fel az alapon kívül felmerülő kötelezettségek vagy veszteségek teljesítéséhez;
 - (iii) az alapon belül az eszközök általában meghaladják a kötelezettségeket, és ez a többlet a szavatoló tőkére korlátozódik, mivel a felhasználása az ii. pont szerint korlátozott;
 - (iv) az elkülönített alapon belül általában nyereségrészesedés működik, melynek révén a szerződők az alapon termelt nyereség egy minimális részét további szolgáltatások vagy alacsonyabb biztosítási díj formájában megkapják, majd adott esetben a nyereség fennmaradó részét a tulajdonosok kaphatják meg;
- (b) a szerződők javára létrehozott, kötelező jogi erővel bíró konstrukció vagy bizalmi vagyonkezelés, ahol egy a kötvényekben szereplő vagy különálló megállapodás előírja, hogy bizonyos bevételeket vagy eszközöket a bizalmi vagyonkezelés alá kell vonni vagy kötelező jogi erővel bíró konstrukció vagy díjfizetés hatálya alá kell helyezni a meghatározott szerződők javára;
- (c) elkülönített alapok, amelyek a vállalkozás megalakulását vagy szerveződését eredményező alapdokumentumokban foglaltaknak megfelelően tükrözik a meghatározott eszközökre vagy szavatoló tőkére vonatkozó korlátozásokat;
- (d) a nemzeti jogban előírt korlátozások vagy rendelkezések hatását tükrözve létrejött elkülönített alapok;
- (e) az Európai Unió jogának hatókörébe eső rendelkezések, ideértve a Szolvencia II-őt és a végrehajtási intézkedéseket:
 - (i) A Szolvencia II 304. cikke, mely előírja az elkülönítést a foglalkoztatónyugdíj-szolgáltatási tevékenység és a nyugellátások esetében. Ez azzal jár, hogy ezt a típusú elkülönített alapot figyelembe kell venni a szavatoló tőke végrehajtási intézkedések 80. és 81. cikke szerinti potenciális kiigazítása szempontjából. A végrehajtási intézkedések 217. cikkének a szavatolótőke-szükségletnek az elkülönített alapokhoz tartozó elvi szavatolótőke-szükségletek és a fennmaradó rész összegeként történő számítására vonatkozó előírása azonban nem alkalmazandó, mert a Szolvencia II 304. cikke lehetővé teszi a diverzifikációs hatások

elismerését, feltéve, hogy biztosított a más tagállambeli szerződők és kedvezményezettek érdekeinek védelme;

- (ii) A 2003/41/EK irányelv 4. cikke, mely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy azon irányelv bizonyos rendelkezéseit a biztosítók foglalkoztatónyugdíj-szolgáltatási tevékenységére alkalmazzák, amennyiben az adott tevékenységhez tartozó eszközöket és kötelezettségeket elkülönítik. Ez a rendelkezés az így kezelt tevékenység tekintetében azon vállalkozások számára lehet releváns, amelyek nem kapták meg a Szolvencia II 304. cikke szerinti engedélyt. Ebben az esetben a végrehajtási intézkedések 81. és 217. cikkében foglalt követelményeket kell alkalmazni. A Szolvencia II 308b cikkének (15) bekezdése 2019. december 31-ig átmeneti intézkedést ír elő az ilyen tevékenységre vonatkozóan, lehetővé téve a tagállamok által a 2002/83/EK irányelv érintett cikkeire vonatkozóan elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alkalmazását.

- 1.15. A vállalkozásoknak fel kell ismerniük, hogy az eszközök átruházhatóságának csökkenése és az illeszkedési kiigazítás portfóliója és a vállalkozás fennmaradó része közötti diverzifikációs lehetőségek korlátozottsága azt jelenti, hogy a végrehajtási intézkedések 81., 216., 217. és 234. cikkében foglalt értékelések, feltevések és számítások alkalmazandók az ilyen illeszkedési kiigazítási portfólióra. Az illeszkedési kiigazítási portfólióval rendelkező vállalkozásoknak a 6-17. iránymutatást kell alkalmazniuk.

5. iránymutatás - Lényegesség

- 1.16. Nem lényeges elkülönített alapok esetében a végrehajtási intézkedések 81. cikke lehetővé teszi a vállalkozások számára, hogy a korlátozott szavatolótőke-elemek teljes összegét kizárják a szavatolótőke-szükséglet fedezéséhez figyelembe vehető összegből és a minimális tőkeszükségletből (a továbbiakban: MCR). Ebben az esetben a végrehajtási intézkedések 216. cikkével összhangban a vállalkozásoknak nem kell elvi szavatolótőke-szükségletet számítaniuk az elkülönített alapra. A nem lényeges elkülönített alap eszközeit és kötelezettségeit azonban a vállalkozás fennmaradó részéhez kell számítaniuk. Ezeket az eszközöket és kötelezettségeket figyelembe kell venni a vállalkozás általános szavatolótőke-szükségletének számításakor.
- 1.17. A vállalkozásoknak az elkülönített alap lényegességének mérlegeléséhez értékelniük kell:
- (a) az elkülönített alaphoz eredő, illetve az azzal fedezett kockázatokat;
 - (b) az elkülönített alaphoz tartozó eszközöket és kötelezettségeket;
 - (c) az elkülönített alaphoz tartozó korlátozott szavatoló tőke összegét, ezeknek az összegeknek a volatilitását az idők folyamán, és a korlátozott szavatoló tőke arányát a teljes szavatoló tőkén belül;

- (d) azt, hogy az elkülönített alap a vállalkozás összes eszközének és tőkeszükségletének mekkora hányadát képviseli önmagában, valamint más elkülönített alapokkal együtt;
- (e) azt, hogy az elkülönített alap a csökkent kockázatdiverzifikációs lehetőségek miatt várhatóan hogyan befolyásolja a szavatolótőke-szükséglet számítását.

6. iránymutatás - Az elkülönített alaphoz tartozó eszközök

1.18. A vállalkozásoknak az elkülönített alaphoz tartozó eszközként kell azonosítaniuk minden meghatározott eszközt vagy eszközcsoportot és a hozzájuk kapcsolódó készpénzáramot, amelyet az elkülönített alap létrejöttét eredményező konstrukciók a 3. iránymutatásban leírtak szerint korlátoznak.

7. iránymutatás - Az elkülönített alaphoz tartozó kötelezettségek

- 1.19. A vállalkozásoknak csak azokat a kötelezettségeket kell az elkülönített alaphoz tartozóként azonosítaniuk, amelyek ténylegesen hozzárendelhetők az elkülönített alap által fedezett kötvényekhez vagy kockázatokhoz, valamint amelyekhez a korlátozott eszközök felhasználhatóak. Valamely nyereségrészesedési tevékenységhez kapcsolódó elkülönített alaphoz tartozó kötelezettségek meghatározásakor a vállalkozásoknak a legjobb becslésük szerinti kötelezettségekbe bele kell számítaniuk minden jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedést, amelyet a vállalkozásnak várhatóan ki kell fizetnie.
- 1.20. A vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy a kötelezettségeknek, adott esetben beleértve a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedéseket, az elkülönített alap számítása céljából végzett értékelése megegyezzen azzal az értékeléssel, amelyre az adott kötelezettségekre vonatkozóan akkor jutott volna, ha azok nem tartoznának egy elkülönített alaphoz.

8. iránymutatás – Részvényesek részére történő jövőbeni átruházások

- 1.21. A végrehajtási intézkedések 80. cikkének (2) bekezdésének alkalmazásakor a vállalkozásoknak úgy kell tekinteniük, hogy a részvényesekhez rendelhető jövőbeni átruházások:
- (a) csak nyereségrészesedési tevékenység esetében relevánsak;
 - (b) a megfelelő jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedéseknek a legjobb becslés szerinti kötelezettségben történő szerepeltetésével jönnek létre;
 - (c) az elkülönített alap eszközök kötelezettségeket meghaladó többletének részét képezik, nem pedig az elkülönített alap kötelezettségei;
 - (d) magukban foglalják a garantált szolgáltatásokban már benne foglalt, bejelentett díjvisszatérítésekhez kapcsolódó átruházásokat, ahol azonban az ebből következően a részvényeseknek járó kifizetést még nem teljesítették az elkülönített alaphoz.

9. iránymutatás – Az elkülönített alap elvi szavatoló-tőke-szükségletének számítása: standard formula

1.22. A vállalkozásoknak a végrehajtási intézkedések 217. cikkében foglalt módszertan alkalmazásakor az alábbi lépéseket kell elvégezniük:

- (a) amikor a szavatoló-tőke-szükséglet számítási módszertanát úgy alkalmazzák az elkülönített alaphoz tartozó eszközökre és kötelezettségekre, mintha az elkülönített alap egy külön vállalkozás lenne, a szavatoló-tőke-szükségletnek tartalmaznia kell a működési kockázatra vonatkozóan meghatározott tőkeszükségletet, valamint a biztosítástechnikai tartalékok és a halasztott adók veszteségelnyelő képességének figyelembe vételét szolgáló releváns kiigazításokat;
- (b) a vállalkozás egészére nézve legrosszabb forgatókönyvre vonatkozó, az egyes részmodulokhoz és kockázati modulokhoz tartozó tőkeszükségleteknek a Szolvencia II 104. cikkében a standard formulára vonatkozó összesítési eljárás szerinti összesítésekor figyelembe vehetik a kockázatok diverzifikálását az elkülönített alapon belül;
- (c) a tőkeszükségletet az egyes elkülönített alapok szintjén a jövőbeni diszkrecionális nyereségrészesedések mérséklő hatása nélkül kell kiszámítani. Nyereségrészesedés fennállása esetén a jövőbeni díjvisszatérítési ráták változására vonatkozó feltevéseknek realisztikusnak kell lenniük, és megfelelően tekintettel kell lenniük az elkülönített alap szintjén kiváltott sokkhatásra, beleértve a részvényesekhez rendelhető jövőbeni átruházásokra gyakorolt hatást, valamint a nyereségrészesedési mechanizmust szabályozó minden szerződéses, jogi és jogszabályi követelményre;
- (d) ha a kétirányú forgatókönyvek eredményeként a legrosszabb forgatókönyvhöz tartozó kockázat tőkekövetelménye még a kötelezettségeknek a nyereségrészesedési mechanizmusból eredő potenciális növekedését figyelembe véve is negatív, és így az elkülönített alaphoz tartozó alapvető szavatoló tőke növekedéséhez vezetne, a tőkekövetelmény értékét nullának kell venni.

10. iránymutatás - Az elkülönített alapok elvi szavatoló-tőke-szükségletének számítása: belső modell

1.23. Valamely elkülönített alap elvi szavatoló-tőke-szükségletének a végrehajtási intézkedések 81. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti számításakor a vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy:

- (a) a belső modell képes legyen minden egyes elkülönített alap elvi szavatoló-tőke-szükségletének kiszámítására úgy, mintha minden egyes elkülönített alap külön vállalkozás lenne, mely csak az alaphoz tartozó tevékenységet folytatja;

- (b) az egyes elvi szavatolótőke-szükségletek számítása összhangban legyen a vállalat egészére vonatkozó szavatolótőke-szükséglet számításával;
- (c) az egyes elkülönített alapok elvi szavatolótőke-szükségletének számításához figyelembe vett kockázatcsökkentési technikák és jövőbeni irányítási intézkedések összhangban legyenek az egész vállalkozás szavatolótőke-szükségletének számításakor az adott elkülönített alapra vonatkozóan figyelembe vett kockázatcsökkentési technikákkal és jövőbeni irányítási intézkedésekkel, valamint a 9. iránymutatással;
- (d) az egyes elkülönített alapokhoz tartozó elvi szavatolótőke-szükséglet számításához használt módszertan és feltevések összhangban legyenek az egész vállalkozás szavatolótőke-szükségletének számításakor az azonos típusú eszközökre, kötelezettségekre és kockázatokra vonatkozóan használtakkal;
- (e) csak akkor használjanak az egész vállalkozás szavatolótőke-szükségletének számításához használtaktól eltérő kockázatcsökkentési technikákat, jövőbeni irányítási intézkedéseket, módszertanokat és feltevéseket az elvi szavatolótőke-szükséglet számításához, ha az a megfelelő elvi szavatolótőke-szükséglet előállításához szükséges, és minden esetleges eltérést dokumentáljanak.

11. iránymutatás – Annak megállapítása, hogy egy elkülönített alaphoz tartozó korlátozott szavatoló tőke meghaladja-e az elvi szavatolótőke-szükségletet: standard formula és belső modell

- 1.24. A vállalkozásoknak össze kell hasonlítaniuk az elkülönített alaphoz tartozó korlátozott szavatolótőke-elemek összegét az elkülönített alap 9. vagy 10. iránymutatás szerint számított elvi szavatolótőke-szükségletével.
- 1.25. A végrehajtási intézkedések 81. cikkének (2) bekezdésében előírt kiigazítás hatása, hogy csak az elvi szavatolótőke-szükséglettel megegyező összegű szavatoló tőke járulhat hozzá az egész vállalkozás szavatolótőke-szükségletének fedezéséhez és a minimális tőkeszükséglet fedezéséhez.
- 1.26. Ha valamely elkülönített alaphoz tartozó szavatoló tőke összege egyenlő az elkülönített alap elvi szavatolótőke-szükségletével, vagy annál kevesebb, a vállalkozások nem igazíthatják ki a szavatoló tőkét, mivel nincsenek az elvi szavatolótőke-szükségletet meghaladó korlátozott szavatolótőke-elemek. Ebben az esetben az elkülönített alaphoz tartozó összes szavatoló tőke rendelkezésre áll a szavatolótőke-szükséglet és a minimális tőkeszükséglet fedezéséhez.

12. iránymutatás – Az egész vállalkozás szavatolótőke-szükségletének számítása elkülönített alapok fennállása esetén: standard formula

- 1.27. A vállalkozás fennmaradó részéhez tartozó, külön elvi szavatolótőke-szükséglet számításakor a vállalkozásoknak a vállalkozás fennmaradó részének eszközeit és kötelezettségeit úgy kell kezelnie, mintha azok egy külön vállalkozást alkotnának, és a 9. iránymutatást kell alkalmaznia.

- 1.28. A végrehajtási intézkedések 227. cikkének (2) bekezdése sérelme nélkül, amikor a vállalkozás a szavatolótőke-szükségletet az egyes elkülönített alapoknak és a vállalkozás fennmaradó részének az elvi szavatolótőke-szükségeit összegeként számítja ki, nem vehet figyelembe pozitív diverzifikációs hatást az elkülönített alapok között vagy az elkülönített alapok és a vállalkozás fennmaradó része között.
- 1.29. A vállalkozásoknak az esetleges negatív értékű elvi szavatolótőke-szükségeket nullára kell állítaniuk, mielőtt összesítik azokat az elkülönített alapok és a vállalkozás fennmaradó részének pozitív elvi szavatolótőke-szükségeivel.

13. iránymutatás - Az egész vállalkozás szavatolótőke-szükségletének számítása elkülönített alapok fennállása esetén: belső modell

- 1.30. A végrehajtási intézkedések 234. cikke b) pontjának ii. alpontjával összhangban a belső modellt használó vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy:
- (a) mérlegezzék, hogyan történik az egyes elkülönített alapok elvi szavatolótőke-szükségletének számítása;
 - (b) mérlegezzék, hogy a diverzifikációs hatások mérésére szolgáló rendszer miként veszi figyelembe a diverzifikációnak az elkülönített alapok fennállásából eredő korlátozásait; és
 - (c) nyújtsanak bizonyítékot és információt a felügyeleti hatóságoknak az alábbiakról:
 - (i) az egyes releváns elkülönített alapokhoz tartozó biztosítási tevékenység jellege, és hogy az miként egyezik meg a más elkülönített alapok, illetve a vállalkozás fennmaradó része által folytatott tevékenységtől, illetve miben különbözik attól;
 - (ii) az ezekhez a biztosítási ágazatokhoz tartozó kockázatok közötti összefüggés mértéke;
 - (iii) a vállalkozás különböző részeit érintő veszteségek előfordulását mutató múltbeli adatok;
 - (iv) az egyes releváns elkülönített alapokat érintő korlátozások jellege és indoklása;
 - (v) a diverzifikáció forrásának ismertetése, figyelemmel ezekre a korlátozásokra és megadva a függést meghatározó legfontosabb változókat;
 - (vi) az esetleges nemlineáris függés és a diverzifikáció lényeges hiányának elemzése szélsőséges forgatókönyvek esetén;
 - (vii) az i-vi. alpont szerint nyújtott adatok milyen mértékben támasztják alá az elkülönített alapok vagy az elkülönített alapok és a vállalkozás fennmaradó része közötti diverzifikációs hatások meglétét.

- 1.31. A felügyeleti hatóságoknak a végrehajtási intézkedések 234. cikke b) pontjának ii. alpontjával összhangban értékelniük kell:
- (a) az elvi szavatolótőke-szükséglet számításának módját, és a pozitív diverzifikációs hatások figyelembe vételét a belső modellben;
 - (b) hogy a diverzifikációs hatások mérésére szolgáló rendszer alapját képező feltevések az 1.30 bekezdés c) pontjában felsoroltakra való tekintettel tapasztalati alapon igazoltak-e.

14. iránymutatás – A számítási módszertan alkalmazása más, hasonló elkülönített alapoknál

- 1.32. Amennyiben egy vállalkozás ugyanazt a számítási módszertant kívánja alkalmazni több elkülönített alapnál, melyek hasonló jellemzőkkel bírnak, a felügyeleti hatóság számára kielégítő módon be kell mutatnia, hogy az adott módszertan kellően pontos eredményt ad e hasonló elkülönített alapok mindegyike esetében.

15. iránymutatás - Folyamatos értékelés: a belső modellt használó vállalkozás intézkedései

- 1.33. Amennyiben a körülmények megváltozása hatással van a 13. iránymutatásnak megfelelően nyújtott bizonyítékok vagy információk pontosságára, és befolyásolhatja a felügyeleti hatóságot annak értékelésében, hogy a diverzifikáció csökkenése megfelelően tükröződik-e a vállalkozás belső modelljének eredményeiben, a vállalkozásnak meg kell határoznia, hogy a modell módosítására vonatkozó szabályzat értelmében szükség van-e a belső modell módosítására. A vállalkozásnak az ezt követő esetleges kisebb módosítást a kisebb módosításokra vonatkozó negyedéves jelentésben kell szerepeltetnie. A modell módosítására vonatkozó szabályzatnak megfelelően nagyobb módosításnak minősülő módosítás esetén a vállalkozásnak jóváhagyási kérelmet kell benyújtania a felügyeleti hatósághoz.

16. iránymutatás – Folyamatos értékelés: a felügyeleti hatóság belső modellekre vonatkozó intézkedései

- 1.34. A felügyeleti hatóságoknak eljárásokat kell kidolgozniuk a vállalkozásoktól kapott információk felülvizsgálatára annak megállapítására, hogy változott-e a belső modell képessége arra, hogy olyan eredményeket nyújtson, amelyek helyesen tükrözik a diverzifikációt a belső modell hatálya alá tartozó elkülönített alapok vagy az elkülönített alapok és a vállalat fennmaradó része között.

17. iránymutatás – A kockázati modulokra bontott szavatolótőke-szükséglet jelentése elkülönített alapokkal vagy illeszkedési kiigazítás portfóliókkal rendelkező vállalkozásoknál

- 1.35. Egy standard formulát használó vállalkozásnak, amikor a szavatolótőke-szükséglet összegét jelentés céljára kockázati modulokra bontva számítja ki a

végrehajtási intézkedések 311. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint, illetve nyilvános közzététel céljára a végrehajtási intézkedések 297. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint, azonosítania kell a diverzifikáció hiányának hatásait. A vállalkozásnak ehhez fel kell osztania a kockázati modulok között a végrehajtási intézkedések 217. cikke szerint számított elvi szavatolótőke-szükségletek összege és annak a szavatolótőke-szükségletnek az összege közötti különbséget, amelyet úgy számított ki, mintha nem csökkent volna a diverzifikáció. Ennek a különbségnek a számításához a vállalkozások a technikai mellékletben közölt egyszerűsítések egyikét használhatják. Az alkalmazott megközelítésnek az idők folyamán egységesnek kell lennie.

A megfelelésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

- 1.36. Ez a dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikke értelmében kibocsátott iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és az ajánlásoknak.
- 1.37. Az ezeknek az iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságoknak az iránymutatásokat megfelelő módon be kell építeniük saját szabályozási vagy felügyeleti rendjükbe.
- 1.38. A hatáskörrel rendelkező hatóságok a lefordított változatok kiadásától számított két hónapon belül értesítik az EIOPA-t arról, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánának-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, illetve ellenkező esetben a meg nem felelés indokairól.
- 1.39. Ha e határidőn belül nem érkezik válasz, úgy kell tekinteni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem tesz eleget a jelentéstételi kötelezettségnek, és a jelentésben így kell szerepeltetni.

A felülvizsgálatra vonatkozó záró rendelkezés

- 1.40. Ezeket az iránymutatásokat az EIOPA vizsgálja felül.

Technikai melléklet – Egyszerűsítés a diverzifikáció csökkenése nélküli szavatolótőke-szükséglet számításához (17. iránymutatás)

1. egyszerűsítés (közvetlen összesítés a részmodulok szintjén)

1.41. A diverzifikáció csökkenése nélküli szavatolótőke-szükséglet számítása az alábbiak szerint történik:

- (a) az életbiztosítási, nem-életbiztosítási, egészségbiztosítási, piaci és partner általi nemteljesítési kockázati modul minden részmodulja esetében a vállalkozás (bruttó) tőkekövetelményét az összes elkülönített alap és a fennmaradó rész (bruttó) tőkekövetelményeinek összegeként kell kiszámítani;
- (b) a vállalkozás életbiztosítási, nem-életbiztosítási, egészségbiztosítási, piaci és partner általi nemteljesítési kockázati modulhoz tartozó tőkekövetelményeit a részmodulok fentiek szerint kapott eredményeinek összesítésével kell meghatározni, a megfelelő korrelációs mátrixok alkalmazásával;
- (c) a vállalkozás működési kockázati és immateriális javakra vonatkozó tőkekövetelményét az összes elkülönített alap és a fennmaradó rész tőkekövetelményeinek összegeként kell kiszámítani;
- (d) a biztosítástechnikai tartalékok és a halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítást az összes elkülönített alapra és a fennmaradó részre vonatkozó ilyen kiigazítások összegeként kell kiszámítani;
- (e) a diverzifikáció csökkenése nélküli szavatolótőke-szükségletet a szavatolótőke-szükséglet (Szolvencia II 103. cikkében meghatározott) szokásos képletével kell kiszámítani, a fent számított számokat használva bemenő adatként.

2. egyszerűsítés (közvetlen összesítés a modulok szintjén)

1.42. A diverzifikáció csökkenése nélküli szavatolótőke-szükséglet számítása az alábbiak szerint történik:

- (a) mindegyik (életbiztosítási, nem-életbiztosítási, egészségbiztosítási, piaci és partner általi nemteljesítési) kockázati modulok esetében a vállalkozás (bruttó) tőkekövetelményét az összes elkülönített alap és a fennmaradó rész (bruttó) tőkekövetelményeinek összegeként kell kiszámítani;
- (b) a vállalkozás működési kockázati és immateriális javakra vonatkozó tőkekövetelményét az összes elkülönített alap és a fennmaradó rész tőkekövetelményeinek összegeként kell kiszámítani;
- (c) a biztosítástechnikai tartalékok és a halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítást az összes elkülönített alapra és a

fennmaradó részre vonatkozó ilyen kiigazítások összegeként kell kiszámítani;

- (d) a diverzifikáció csökkenése nélküli szavatolótőke-szükségletet a szavatolótőke-szükséglet (Szolvencia II 103. cikkében meghatározott) szokásos képletével kell kiszámítani, a fent számított számokat használva bemenő adatként.